

### „Vzal kalich...“

**Suspírium:** [Ježiš] im povedal: „Čo ste takí ustrašení? Ešte stále nemáte vieru?“ (Mk 4,40) Amen.

**Začiatočná pieseň:** Žalm č. 116:1.verš: „Milujem Pána, lebo On môj hlas...“

**Suma evanjelia:** je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Druhom Liste apoštola Pavla Tesaloničanom v 3. kapitole od tretieho po piaty verš takto:

„No verný je Pán, ktorý vás utvrdí a ochráni pred zlom. Dôverujeme vám v Pánovi, že konáte a budete konať, čo vám prikazujeme. A Pán nech vedie vaše srdcia k Božej láske a ku Kristovej trpezlivosti.“ (IITes 3,3-5) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

**Pozdrav:** „Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojim Bohom.“ (Mich 6,8) Amen.

**Pieseň:** Žalm č. 116:2-6: „Bôľ smrti obklúčil ma nanovo...“

**Lekcia:** Evanjelium podľa Lukáša 22. kapitola 14-30. veršov

*„Keď prišla hodina, zasadol k stolu a apoštoli s ním. Tu im Ježiš povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka, skôr ako budem trpieť, lebo hovoriť vám: Už ho viac nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ Potom vzal kalich, vzdal vďaku a povedal: „Vezmite a rozdeľte si ho medzi sebou, lebo hovoriť vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“ Potom vzal chlieb, vzdal vďaku, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás. Toto robte na moju pamiatku!“ A podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. A hľa, ruka môjho zradcu je s mojou na stole. Syn človeka síce ide, ako je určené, ale beda tomu človeku, ktorý ho zrádza!“ A oni sa medzi sebou hádali, kto z nich je ten, čo to urobí. Vznikla medzi nimi aj hádka, kto z nich je najväčší. Povedal im: „Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc, si hovoria dobrodinci. Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník. Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje. Vy ste však v mojich skúškach zostali pri mne. A ja vám dávam kráľovstvo, ako ho mne dal môj Otec, aby ste jedli a pili pri stole v mojom kráľovstve, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela.“*

**Modlitba:** Odpusť nám, Pane náš, že nás zaujíma len jedno: Kto je väčší? Ďakujeme, že cena Tvojej krvi a pot Tvojho tela pre nás nie je otázna. Dnes sme prišli do Tvojho svätého chrámu, aby sme sa tu nasýtili. Prosíme Ťa, prisadni si vedľa nás a postav nás okolo Tvojho stola so slovami požehnania pre Tvoj ľud, aby všetko, čo hovoríš, bolo pre nás spásnym, radostným a darujúcim pokojom. Prosíme Ťa, Vševedný Otče náš, nájdi Tvoj ľud v situácii, v ktorej sa práve nachádza. Posilni jeho vieru, pozdvihni jeho nádej, upevni skrze lásky, ktorá sa v Tebe zjavila. Ľudská zrada mala svoj zámer i s Tebou, ale Boh všetko komponoval do kríža, do trpkého kalicha, v ktorom je život a nie smrť. Buď požehnaný milostivý Pane náš za Tvoj úmysel, príď k nám, postav sa tam, kde len Ty môžeš stáť. Hovor k nám z hlavného miesta, aby sa vzácne posolstvo Tvojho Slova dostalo do našich srdc a mohli sme ako spoločenstvo túžiace po Tvojom tróne povedať: „Príď, Pane, Ježišu!“ Príď rýchlo, Vykupiteľ náš, aby sa potvrdili všetky nesplnené túžby našich duší. Príď čoskoro, Spasiteľ náš, aby Tvoj ľud mohol vždy slúžiť silou lásky zradou rastúcom svete. Príď rýchlo, Obnoviteľ náš, aby sa všetky naše záležitosti diali v láske, tak ako je Tvoj príklad odtlačkom Božej lásky v tomto svete. Pre Ježiša, prosíme, vypočuj nás. Amen.

**Pieseň:** Chválospev č. 339: „Ježiš moja radosť...”

**Vzdych:** „Hospodin, nech moje volanie prenikne k tebe, urob ma chápaným podľa svojho slova. Kiež dôjde k tebe moja úpenlivá prosba, vysloboď ma podľa svojho sľubu.“ (Ž 119,169-170) Amen.

**Biblický text:** Evanjelium podľa Lukáša 22. kapitola 17. verš

*„Potom vzal kalich, vzdal vďaku a povedal: „Vezmite a rozdeľte si ho medzi sebou,...”“*

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánovi  
Ježišovi!**

Každá večera má byť oslavou. Ale táto večera, o ktorej čítame vo Svätom Písme, vošla do dejín ako večera, ktorá dostala prímene posledná. Aký význam má táto posledná večera v živote učeníkov všetkých čias? Je možné, že toto je skutočná vízia nebies pre človeka, aby videl svojho živého Krista? Náš Pán Ježiš Kristus hovorí o nesplnenom želaní: *„Už ho viac nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve. [...] Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“* Nebudem jesť a nebudem piť. To naznačuje, že táto večera nie je úplná, ale je len predzvesťou toho, čo príde. Každá Svätá Večera Pánova sa

uskutočňuje v nádeji, že sa naplní v nebeskom kráľovstve. Sám Ježiš neje, ale dáva jesť svojim učeníkom. Sám Ježiš nepije, ale ako najmilší hosť podáva svoj kalich svojim učeníkom a priateľom. Privádza ich do spoločenstva so Sebou. Svätá Večera Pánova je predzvesťou budúcnosti. O budúcnosti, kde budeme s tými, ktorí boj viery bojovali s vierou, s nádejou a s láskou. Svätá Večera Pánova sa pozerá do budúcnosti z perspektívy viac ako 2000 rokov a my, bratislavskí veriaci, hľadáme do budúcnosti už od Turíc v roku 1894, pretože vieme, každá duša je nepokojná, kým nespočinie v Bohu. Človek je nepokojný a bojuje, kým sa jeho nenaplnená túžba stane skutočnosťou. Nech nesplnená Kristova túžba s nebeským požehnaním je hodná nášho dnešného vďakyvzdania za úrodu viniča. Táto nesplnená túžba hnala reformátorov ku kázaniu čistého Slova Božieho a správne mu vysluhovaní sviatostí. Táto nenaplnená túžba zahnila našich kazateľov, galejníkov až do Bratislavy a odtiaľ až do Terstu, aby tu a tam nielen protestovali a vzdorovali, ale vyznali svoju prostú osobnú vieru. Táto nenaplnená túžba formovala cez otázku svedomia všetkých kazateľov a správcov v našom cirkevnom zbore, ktorí vzali na svoje plecia osud Božieho ľudu a stali sa cirkevnými nádenníkmi. Nesplnená túžba: nejem, nepijem, tam na kríži Ježišovom sa skutočne stáva slávou Božou. Vyvýšený Kristus a Pán Pánov Svojím vzkriesením porazil smrť a ukázal tomuto svetu, že existuje budúcnosť. Existuje kresťanská nádej, ktorá dokáže rozbúšiť každé srdce a povedať svetu, že sa nemáme zabíjať, nevkrádať sa ľuďom do myslí, ale žiť s nimi a vedľa nich, sláviť Pánovu večeru a sadnúť si za stôl ako Ježiš s učeníkmi. Takéto svedectvá sú potrebné i z perspektívy viac ako 2000 rokov, pretože len tá komunita má budúcnosť, ktorá nielen hovorí, ale vyznáva a spieva spolu s Josefom Bašteckým: *„Len keď chutnám rajskú slasť, priazňou sveta pohrdam. Keď mi dávaš nebeskú vlasť, na zlosť sveta nič nedbám. A rád Tvoje jarmo nosím, príjemné si mi ho dal, bremä Tvoje vziať si prosím, len odo mňa úzkosť vzdial.“* (Chválospev č. 271. 4. verš) Mzdu

zaplatil náš Boh. Naša odplata je nebeské bohatstvo, ktoré je naše skrze krv Ježiša Krista.

Po druhé, Ježiš oznamuje zradu svojim učeníkom. Ježiš neoznačuje menovite zradcu. Ani učeníkom neprezrádza jeho meno. Ježiš hovorí o odchode Syna človeka, čo jasne znamená Jeho smrť. To je Boží plán. Ale beda tomu, kto sa stáva nástrojom zrady a zvady. Boh je absolútnym Pánom všetkého, čo sa deje, ale berie na zodpovednosť každého, kto sa stane nástrojom zla. Každý človek je nerozlučným opakom viery v Boha. Preto nikto z nás nemôže súdiť Judáša. Evanjelista Lukáš týmto upozorňuje cirkevné zhromaždenie, aby si tí, ktorí sa zúčastňujú Svätej Večere Pánovej, dávali pozor, aby neupadli do zrady. Prijímanie svätej Večere Pánovej nemá automatický vplyv na ľudský život. Účasť na Svätej Večeri Pánovej z nás nerobí svätých. Len za obetu Krista sme prijatí do lona Pánovho. Len Kristova smrť ničí skutky Satana. Ježišovou smrťou je Satanova moc zlomená. Pre Judášov hriech neexistuje ospravedlnenie, ale jeho zradná ruka slúži Božiemu plánu. Baránok Boží, Ktorý dal svoj život za mnohých, zvíťazil. Zvíťazil Kristus, Ktorý spôsobil revolúciu v láske medzi nami a v nás. Vyhral napriek všetkému zlu. Nepriateľ? Priateľstvo? Učeník sa stal nepriateľom? Je veľkou otázkou pre nás, keď prichádzame k stolu Pánovmu: Kto zvíťazí v našich srdciach? Kristus naozaj vyhral? Kto ho zradil? Pre koho trpel? Dnes sa všetko môže zmeniť, alebo všetko ostane v rovine zúfalstva, že čoho je človek i učeník schopný? Armáda zradcov zostala pri moci? Milý brat žijúci v Bratislave! Aký poklad ti Boh zveril, ktorým musíš chrániť svoju obec, dom, krajinu a ľud pred dielom Satana? Ako sa ním chráni reformovaná obec v Bratislave? Čo urobil Kristus v našej cirkvi, ktorá sa usadila na tomto mieste? Sme požehnaní a užitočné v Božích rukách, alebo zradcami Božieho plánu? Kto prijal novú zmluvu, môže si všetko nárokovať ako svoje. Dve zranené ruky nás i dnes vábia. Ježiš stojí uprostred spoločenstva volá na nás: „Pokoj Vám!“ Kristovo náručie je otvorené i dnes a objíma nás všetkých, a pozýva nás, aby sme boli súcitnými

bratmi a sestrami spoločenstva lásky a nádeje. Kresťan patrí Kristovi a jeho ruka siaha na stôl Pánom tak, že nesie Jeho všetky znamenia a dokonca aj rozdáva znamenia prijaté od Krista. Aj známky utrpenia. Nezrieka sa svojho Majstra ani pre zisk, ani pre iný úrad, pretože patrí Jemu. Stojí tu na tejto bašte, nemôže inak konať, pretože je dosť nepriateľov Slova Božieho, je dosť rebelov i v Kristovej cirkvi. Kto môže stáť pred Bohom? Kto je väčší, ako sa učeníci pýtali Krista? Na to dostávame odpoveď z tretej výpovede Ježiša Krista. Ježiš vychováva svojich tak, aby sa podieľali na Jeho vláde tu aj v budúcom živote. Učí ich zriecť sa pohanského spôsobu vládnutia. Učí ich slúžiť iným a nasledovať príklad, Ktorý im dal On sám, príklad kraľujúceho Služobníka. Cirkev má iný poriadok ako svet. Otroctvo znamená, že nebudú imúnni voči Satanovým útokom a budú musieť trpieť dočasné, čiastočné porážky, ale ich viera v Spasiteľa, živé záchranné lano, ich bude podporovať. Takto sa stanú viac odolnejšími, takto sa stanú vytrvalejšími, takto sa stanú v ohni skúšanými, takto sa stanú Kristovými, takto sa stanú silnejšími. Zostávajú v Ježišovi. Žijú v Kristovi. Slúžiť znamená posilňovať svojich bratov. Nesediť pri stole, tváriť sa ako vážený hosť, ale obsluhovať. My sme Boží servis. My sme sluhovia. Môj drahý brat v Pánu Ježišovi Kristovi! Nestačí obsadiť prestížne miesto, musíme z neho vedieť obsluhovať. Musíme sa vedieť zohnúť. Musíme vedieť ako posilniť ľudí. Slúžiť až do špiku kostí, toto je budúcnosť kresťana v tomto meste a v spoločnosti všetkých čias. Slúžiť až do konca. Nestáli by sme dnes pri tomto stole a nehlásali Pánovu smrť, keby sme nevedeli, čo pre nás náš Spasiteľ vykonal. On dokonca a až do víťazstva slúžil iba nám. Všetci tí, ktorí kázali Božie Slovo v tomto kostole, ktorí hrali na organe pre cirkevný zbor, namiesto toho, aby sa venovali umeniu virtuózov, všetci kostolníci i domovníci, ktorí pôsobili v našom cirkevnom zbore boli prítomní nielen preto, aby skladovali a zotrvali, ale aby do ich srdc bolo vpísané to, čo je jediným nápisom v našom chráme: SOLI DEO GLORIA. Sme ľudia novej zmluvy. Krv baranov nahradila krv Ježišova. V Jeho tele sme spasení.

JEDINE JEŽIŠ priniesol zmierčiu obeť za naše hriechy tým, že predložil dokonalú a jednorazovú službu svojmu Otcovi. Slúžil. Pozdvihol kalich spásy. Bol vyzdvihnutý a pritiahol každého k sebe. Čo to znamená? Zomrel. Čo to znamená? Rany. Čo to znamená? Utrpenie. Poslúžil nám svojou krvou. Jeho služba je jedinečná a zrozumiteľná pre každého. Dnes sa Pán obracia k Tebe a pýta sa na tvoju službu! Vedia kto si, drahý brat? Prečo si taký aký si, milý brat? Prečo rozmýšľaš tak, ako rozmýšľaš, drahá sestra? Čo si myslíš o budúcnosti cirkevného zboru žijúceho v Bratislave? Majú naše rodiny záujem o spoločenstvo? Máš záujem posilniť vieru druhých? Máš záujem o naše biblické hodiny? Máš záujem o zbor veriacich? Zaujíma Ťa náš prípad s veľkým P? Slúžiš, slúžiš a slúžiš? Pretože musíme držať spolu v dobrom aj v zlom, lebo svet útočí. Hľadá medzery. Musíme sa dať dokopy. Bohu nie je nič nemožné, ale čo je možné pre nás podľa našej viery v Boha? Amen.

**Modlitba:** Ďakujeme Ti Pane náš za Tvoju vernosť, ktorá nás oslobodzuje od neduhov a dáva nám to, čo najviac potrebujeme: ohodnotenie vlastnej služby. Ty si sa ukázal ako Príkladný Poslušný. Ty vieš, čo je radosťou a potešením dnešného človeka. Nikoho si nezradil, ale pre každého si trpel vlastným životom. Ty si sa nikdy nechcel zbaviť vlastných nepriateľov, ale aj k Ním si pristupoval zhovievavo. Ty si skutočný živiteľ. Ty si pravé napájadlo. Ďakujeme, že i dnes vidíme pred sebou prestretý stôl, kde HOSTITELOM si Ty sám. Požehnaj nás, aby sme vedeli, že táto večera je predzvesťou nebeskej radosti. Obdaruj nás vlastnou službou lásky a sebaobetovania, aby sme cítili to prijatie, ktoré nikde inde nedostaneme na tomto svete. Buď k nám milostivý a prijmi nás, aby sme sa od povrchnosti dostali až po dôkladnosť, a od patričnej vzdialenosti až do Tvojho náručia. Požehnaj našich veriacich, ktorí ležia na nemocničnom lôžku. Ich bôľ zmierni vlastnou prítomnosťou. Buď s tými, ktorí si stále myslia, že pre nich si nedosiahnuteľný. Odpusť i tým, ktorí nosia v sebe kritiku, bojazlivosť, nepochopenie a nemilosť voči iným. Tvoja tvár a Tvoj obličaj nech nás sprevádza v službe len na Tvoju slávu a česť Trojjediný Svätý a pre osoh všetkých, ktorí vzývajú Tvoje meno. Amen. **Modlitba Pánova**

**Ofera:** „Hospodin potešil svoj ľud, zľutoval sa nad svojimi poníženými.“ (Iz 49,13)

**Požehnanie:** „Hospodin, Boh, je slnkom a štítom, milosť a slávu dáva Hospodin.“  
(Ž 84, 12) Amen.

**Záverečná pieseň:** 518:2: „Vo viere...”